

РЕШЕНИЕ

№ 96

гр. Плевен, 14.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛЕВЕН в публично заседание на деветнадесети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ЦВЕТЕЛИНА М. ЯНКУЛОВА-СТОЯНОВА**

при участието на секретаря **Н. В. Д.**
като разгледа докладваното от **ЦВЕТЕЛИНА М. ЯНКУЛОВА-СТОЯНОВА**
Търговско дело № 20224400900128 по описа за 2022 година

Производство по Глава XXXII от ГПК – Търговски спорове – чл.365 и сл. от ГПК.

Делото е образувано на основание искова молба, регистрирана с Вх. №7489/09.08.2022г. по регистъра на Плевенски окръжен съд, изпратена чрез куриерска агенция „505 Стандарт 24 часа“, чрез която са обективно и субективно съединени осъдителни иски с правно основание по чл.432 от КЗ и чл.86 от ЗЗД, един от които е родово подсъден на окръжен съд, като първа инстанция, предявени от ищцата **З. Ш. Ю., ЕГН-*****, с постоянен адрес в с.***, Община –И., Област-П., ул.“Б. М.“№*, чрез пълномощника адв. **С. Д. Ж.** от САК с адрес на кантора в гр.С., ул.“Т. У.“№*, ет.* срещу ответниците „ДЗИ- Общо застраховане“-ЕАД, ЕИК-*** със седалище и адрес на управление в гр.С., бул.“Витоша“№89Б, представлявано от изпълнителните директори **К. Х. Ч.** и **Б. А. В.**, и **Т. Н. А.**, ЕГН-***** с адрес в гр.П., ул.“С. С.“№*, вх.*, ет.*, ап.*, за заплащане на обезщетение за причинени неимуществени вреди от ПТП, настъпило на ***г. в с.***, Община-Н., за което се твърди, че е причинено виновно от **Т. Н. А.** при управление на л.а. марка „Ауди“, модел „А4“ с рег.№***, от което е настъпила смъртта на **Ш. Ю. Д.** от с.*** – баща на ищцата.

В исковата молба се твърди следното:

При пътнотранспортно произшествие, настъпило на *** г. в с. ***, Област-П., реализирано от застрахован при „ДЗИ - Общо застраховане"- ЕАД водач **Т. А.** по

полица „ГО“, е причинена смъртта на Ш. Ю. Д., ЕГН ***** - баща на ищцата, вследствие на което последната търпи неимуществени вреди.

1.1 Деянието като елемент на Фактическия състав:

Обстоятелствата, при които е настъпило събитието, са следните: На *** г., около *** ч. вторият ответник Т. Н. А. управлявал л.а. марка „Ауди“, модел „А4“ с д.к.№ *** в с. *** като се движил по ул. „Г. Д.“ в посока от гр. Н. за гр. П. При приближаване на у-образното кръстовище с ул. „Б. С.“ водачът предприел маневра „завиване на ляво“ с цял напускане на пътя с предимство и навлизане по ул. „Б. С.“, представляваща път без предимство. В същото време по ул. „Г. Д.“ в обратна посока на движение на автомобила, от гр. П. за гр. Н. се придвижвал велосипедистът Ш. Ю. Д.. Водачът А. не пропуснал движещият се направо велосипедист, а предприел незабавно маневрата „завиване на ляво“, при това без подаване на сигнал за маневрата, поради което траекториите на движение на лекия автомобил и на велосипедиста се пресекли и настъпил удар.

При настъпилия удар на Ш. Ю. Д. били причинени тежки телесни увреждания и въпреки своевременно оказаната медицинска помощ, той починал от травмите си няколко дни по-късно в болницата - на *** г.

1.2 Противоправност на деянието:

Във връзка с ПТП е образувано д.п. № 118/2021 г. по описа на РУ на МВР -Н., като впоследствие разследването е възложено на ОД на МВР - Плевен и пр.пр. № 1155/2022 г. по описа на Окръжна прокуратура - Плевен

Водачът на лек автомобил марка „Ауди“, модел „А4“ с д.к.№ *** е имал възможност да предотврати настъпването на ПТП, ако не е бил нарушил правилата за движение по пътищата, ако е контролирал непрекъснато управляваното от него МПС, ако се е движил със скорост, съобразена с конкретната пътна обстановка и законовите ограничения и ако не бе предприел маневра „завиване на ляво“ въпреки наличието на велосипедист, движещ се срещу него по пътя с предимство, ако е бил внимателен и предпазлив към уязвимите участници в движението и ако е подавал своевременно сигнализация за извършваната маневра и ако не е навлизал и не се е движил в лентата за насрещно движение.

1.3 Причинно-следствена връзка между деянието и вредоносния резултат:

Вследствие настъпилото на *** г. ПТП и в непосредствена причинна връзка с последното на Ш. Ю. Д. са причинени несъвместими с живота увреждания, довели до настъпването на неговата смърт на *** г.

1.4 Вина:

Прекият делинквент е извършил деянието виновно при форма на вината непредпазливост. Водачът не е предвиждал настъпването на общественоопасните последици, а именно, че ще причини ПТП, в резултат на което ще пострада починалият наследодател на ищцата, но е бил длъжен и е могъл да ги предвиди и предотврати, ако не е

бил допуснал нарушение на правилата за движение по пътищата.

1.5 Вреди:

Вследствие смъртта на Ш. Ю. Д. неимуществени вреди търпи ищцата по делото - неговата дъщеря З. Ш. Ю.. Тя била изключително привързан към своя бащата. След случилото се ищцата е напълно съсипана. Тя е загубила най-близкия си човек - нейният стожер в живота, който я е отгледал, възпитал и винаги ѝ е давал напътствия и опора в трудни моменти. Тя се чувства съсипана и обезверена. Не може да спре да плаче, страда от безсъние - вечер трудно заспива и се буди често - не може да спи повече от няколко часа през нощта.

Преди ПТП ищцата и нейният баща поддържали изключително тясна емоционална и психологическа връзка и общували ежедневно. Ищцата била изключително привързана към своя баща и се нуждае изключително много от неговата подкрепа. Ищцата усеща празнота и непреодолима скръб. Тя не спира да плаче, не може да намери утеха, чувства, че животът ѝ напълно е загубил смисъл.

Ищцата изживява стрес, потиснатост, безпокойство, изострена чувствителност, ранимост, вътрешна опустошеност, безсилие пред обстоятелствата и усещане за "разрив" в отношенията с другите и живота като цяло. Загубила е Ш. като емоционално присъствие, опора в живота си и надежда за сигурност на бъдещето ѝ. Това е довело до развитие на остра стресова реакция и отключване на продължително тревожно-депресивно състояние.

С оглед характера на получените увреждания и обстоятелството, че същите ще бъдат търпени продължително време, считаме, че с оглед изискванията за справедливост обезщетение в размер на 200 000 лв. би било справедливо.

Основания за пряк иск срещу застрахователя:

2.1. Наличие на валидна застраховка „ГО“.

Лек автомобил марка „Ауди“, модел „А4“ с д.к.№ ***, при управлението на който виновно е причинено ПТП-то, има сключена застраховка „ГО“ в "ДЗИ -Общо застраховане" АД, полица № BG/06/121000582983, валидна от 24.02.2021 г. до 23.02.2022 г., което ангажира отговорността на "ДЗИ - Общо застраховане" ЕАД за обезщетяване на причинените вследствие на ПТП-то имуществени и неимуществени вреди.

2.2. Неизплащане на застрахователно обезщетение в законовия срок.

Предявихме пред застрахователя извънсъдебна претенция за заплащане на обезщетение с вх. № 94-С-51/18.02.2022 г.

Съгласно чл. 498, ал. 3 от Кодекса за застраховането увреденото лице може да предяви претенцията си за плащане пред съда само ако застрахователят не е платил в срока по чл. 496, откаже да плати обезщетение или ако увреденото лице не е съгласно с размера на определеното или изплатеното обезщетение. В настоящия случай е налице първата хипотеза: неизплащане на застрахователя в тримесечния срок. Това поражда

правния ни интерес от предявяване на настоящите съдебни искове.

2.3. Претенция за законна лихва.

След изтичане на тримесечния срок за доброволно плащане на обезщетението застрахователят „ДЗИ - Общо застраховане" ЕАД изпада в забава и дължи заплащане на законната лихва върху дължимото обезщетение - от датата 18.05.2022 г.

За периода от датата на ПТП до изтичане на тримесечния срок (18 05 2022 г) липсва застрахователно покритие по отношение задължението за заплащане на лихва поради което лихвата за този период от време следва да бъде заплатена от прекият делинквент А., който изпада в забава и без покана. Размерът на дължимата лихва върху главницата от 200 000 лв. за периода *** г. - 17.05.2022 г. е 7600 лв поради което предявяваме настоящият частичен иск за сумата от 1500 лв. Посочва банкова сметка, на ищцата:

Титуляр: З. Ш. Ю. IBAN: * Банка: „Банка ДСК" АД**

Пегитумът на Исковата молба е следният:

Да бъде осъден ответникът „ДЗИ - Общо застраховане" ЕАД да заплати обезщетение за неимуществени вреди в размер на **200 000** лв. (двеста хиляди лева) на **З. Ш. Ю.** претърпени вследствие причиняване смъртта на **Ш. Ю. Д.**, починал на *** г. поради претърпяно ПТП от *** г., реализирано виновно от застрахован при ответника по застраховка „Гражданска отговорност" водач **Т. Н. А.**.

Върху определената като обезщетение сума да се присъди и компенсаторна лихва в размер на законната такава по чл. 86, ал 1 ЗЗД от датата на изтичане на тримесечния срок за доброволно уреждане на извън-съдебната претенция до застрахователя: 18.05.2022 г. - до окончателното изплащане на обезщетението.

Да бъде осъден ответникът **Т. Н. А.** да заплати на **З. Ш. Ю.** сумата от 1500 (хиляда и петстотин) лева - част от дължимите общо 7600 лв. - представляващи законна лихва върху главницата от 200 000 лв. за периода от *** г., до датата на изпадане в забава на застрахователя - 17.05.2022 г.

Да бъдат присъдени на ищцата и направени разноси по делото, включително и адвокатско възнаграждение.

С Определение №335/15.09.2022, постановено по настоящето дело, ищцата е освободена на основание чл.83,ал.2 от ГПК от предварително внасяне на такси и разноси в съдебното производство.

Преписи от исковата молба и приложенията към нея са връчени на **ответниците** - „ДЗИ- Общо застраховане“-ЕАД, ЕИК-*** със седалище и адрес на управление в гр.С., бул.“Витоша“№89Б, представлявано от изпълнителните директори **К. Х. Ч. и Б. А. В. и Т. Н. А.**, ЕГН-***** с адрес в гр.П., ул.“С. С.“№*, вх.*, ет.*, ап.*, основание **Разпореждане №433/25.10.2022г.(л.38 и сл.)**.

В срока по чл.367,ал.1 от ГПК, са постъпили 2 бр.отговори на

исковата молба, подадени от ответниците- „ДЗИ- Общо застраховане“-ЕАД, ЕИК-*** със седалище и адрес на управление в гр.С., бул.“Витоша“№89Б, представлявано от изпълнителните директори К. Х. Ч. и Б. А. В. и **Т. Н. А.**, ЕГН-***** с адрес в гр.П., ул.“С. С.“№*, вх.*, ет.*, ап.*.,

В отговора на исковата молба, подаден от **Т. Н. А.**, регистриран с Вх. №10652/21.11.2022г., подаден чрез пълномощника адв. Н.Д. от АК-Плевен, се твърди следното(л.46 и сл.):

I. По допустимостта и основателността на предявените искове.

1. По допустимостта на исковете.

С исковата молба са предявени обективно и субективно съединени искове с правно основание **чл.432 ал.1 от Кодекса за застраховането (КЗ) и чл.86 от Закона за задълженията и договорите (ЗЗД)**. Така предявените искове са **допустими**.

2. По основателността на иска, предявен срещу ответника Т. Н. А..

Оспорва се изцяло по основание и по размер предявеният от ищеца **З. Ш. Ю.** срещу **Т. Н. А.** иск, заведен за сумата от **1500 лв.**, като частичен иск от сумата от общо 7600 лв., представляващи претендирана законна лихва върху главницата от 200 000 лв. за периода от 02.01.2021 г. до датата на изпадане в забава на застрахователя - 18.05.2022 г. **Искът е неоснователен.**

Не са налице материално-правните предпоставки на чл.45 от Закона за задълженията и договорите (ЗЗД) за ангажиране в случая на имуществената отговорност на ответника **Т. А.** за обезщетяване на претендираните от ищцата вреди, вследствие на станалото пътно-транспортно произшествие, респективно за ангажиране отговорността на ответника за заплащане на законна лихва върху главницата от 200 000 лв., претендирано обезщетение за претърпени от ищцата неимуществени вреди, считано за периода от датата на настъпване на вредата до датата на изпадане в забава на застрахователя.

В случая **не е налице** противоправно деяние, извършено виновно от ответника **Т. Н. А.** при станалото ПТП на *** г. с негово участие.

2. Становище и възражения по обстоятелствата, на които се основава иска.

1. Не се оспорва обстоятелството по исковата молба за това, че на *** г., около 10,05 часа, в с. ***, община Н., област П., е станало пътнотранспортно произшествие (ПТП), с участие на МПС - лек автомобил марка „Ауди“ модел „А4“, с рег. номер №***, управлявано от ответника **Т. Н. А.** и с втори участник велосипедист **Ш. Ю. Д.**.
2. Не е спорен и фактът, че при станалото ПТП на **Ш. Ю. Д.** са били причинени тежки телесни увреждания. Не се оспорва обстоятелството, че впоследствие на *** г. е настъпила смъртта на **Ш. Ю. Д.**, ЕГН *****, от с. ***, който е починал в болница в гр.П..
3. Не е спорно обстоятелството и се установява от приложените с ИМ писмени

доказателства, че ищцата З. Ш. Ю. е законен наследник на починалия Ш. Ю. Д. - негова дъщеря. Починалият е оставил и други законни наследници, а именно: Н. Ш. Ю. - син и Ш. Ш. Ю. - дъщеря.

4. Не е спорно също обстоятелството, че управляваният от ответника Т. А., лек автомобил с държавен контролен номер ***, към момента на станалото ПТП, е имал валидна задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ сключена с първия ответник - ДЗИ „Общо застраховане“ АД по полица №BG/***, действаща за срок от 24.02.2021 г. до 23.02.2022 г.
5. Не се оспорва и фактът, че с молба-претенция с вх. №94-С-51 от 18.02.2022 г. ищцата З. Ш. Ю. е заявила пред застрахователна компания „ДЗИ Общо застраховане“ АД претенция за изплащане на обезщетение за причинени ѝ неимуществени вреди вследствие на станалото на *** г. ПТП с участие на нейния баща, който впоследствие и починал, като е заявила искане за изплащане на сумата от 200 000 лв.
6. **Оспорва се** твърдението на ищеца в исковата молба за това, че виновен за станалото пътнотранспортно произшествие на *** г. в с.***, е ответникът Т. Н. А., който при управление на лекия автомобил „Ауди“ с рег. №***, нарушил правилата за движение и причинил станалото ПТП. Оспорват се твърденията в исковата молба за това, че „при движението си по ул. Г. Д.“ в посока от гр.Н. към гр.П., при приближаване на у-образно кръстовище с ул. „Б. С.“, ответникът Т. А., като водач на МПС, предприел маневра „завиване на ляво“ с цел напускане на път с предимство и навлизане в ул. „Б. С.“, представляваща път без предимство, при което не пропуснал движещия се направо по ул. „Г. Д.“ велосипедист Ш. Ю. Д., предприел незабавно маневра „завиване на ляво“, без да подаде сигнал за маневрата, поради което траекториите на движение на лекия автомобил и на велосипедиста се пресекли и настъпил удар."

Към исковата молба не са представени доказателства, установяващи вината на ответника за станалото ПТП. Липсват доказателства установяващи извършването на деянието от страна на ответника, противоправността на това деяние и неговата вина.

7. **Оспорва се фактическата обстановка**, описана в ИМ, при която се твърди че е настъпило станалото на *** г.ПТП в с.*** с участието на ответника Т. А. и наследодателя на ищцата. Същата се базира на описаното в констативен протокол за ПТП с пострадало лице съставен на *** г. от органите на МВР.
8. **Оспорват се констатациите** описани в Раздел „Обстоятелства и причини за ПТП“ в констативен протокол за ПТП с пострадало лице с рег. №*** от *** г. на ОДМВР-Плевен, както и приложената към протокола план-схема.

Посочените документи не отразяват обективно действителната фактическа обстановка на станалото ПТП, която беше установена и от разследващите органи при извършения оглед на местопроизшествие по образуваното ДП 3М 118/21 г. по описа на РУ -Н., пр. пр. №7461/21 г. на РП-Плевен.

Първо, ударът станал на *** г. в с. ***, община Н., между управлявания от ответника Т. А. лек автомобил и велосипедиста Ш. Ю. Д., не е в района на

пътното платно на ул."Т. Д.", а в района на уширението в началото на ул. „Б. С."

Не отговаря на истината посоченото в схемата и констативния протокол, че велосипедиста Ш. Д. се е движил направо по ул."Т. Д.", когато доверителя ми предприема маневра „завиване на ляво" за да напусне пътя с предимство и да навлезе в ул. „Б. С.", която е път без предимство. В действителност велосипедиста се е движил в същата посока на движение, като на МПС управлявано от ответника А. на определена дистанция отпред и подминавайки кръстовището извършва внезапна рязка маневра завивайки наляво точно пред автомобила на ответника, вече в зоната на уширението на ул."Б. С.", където става съприкосновението между двамата участника в движението. Водачът Т. А. е реагира незабавно, като натиска спирачките, но настъпва удар между МПС и велосипедиста.

Изготвената към констативния протокол за ПТП план-схема е непълна и не отразява правилно фактическата обстановка. В нея липса и не е нанесена съществуваща улица, намираща се северно от уширението, откъм ул."Б. С.", чието име не ни е известно и към която велосипедиста се е насочил непосредствено преди настъпване на удара. Ответникът е разбрал от присъстващи на огледа на местопроизшествието служители на МВР, че в къща, намираща се на тази улица, живее една от дъщерите на пострадалото лице.

Срещу така съставения констативен протокол план-схема ответникът Т. А. е подал опровержение с рег. №316000-1417/17.01.2022 г. по описа на ОД МВР- Плевен.

2.9. Оспорва се изложеното в ИМ за това, че водачът на лекия автомобил при настъпване на процесното ПТП е нарушил правилата за движение по пътищата, като не е контролирал непрекъснато управляваното от него МПС, движел се е с несъобразена скорост с конкретната пътна обстановка и законовите ограничения, че е предприел маневра „завиване на ляво" въпреки наличие на велосипедист, движещ се срещу него по път с предимство, че не е подал своевременно сигнал за извършваната маневра, и че е навлязъл и се е движил в лентата за насрещно движение. Тези твърдения са изцяло неверни и не отговарят на истината.

При движението си с лек автомобил на *** г. в с. ***, Т.А., като водач на МПС е контролирал непрекъснато управлявания от него автомобил, движил се е със скорост, съобразена с пътната обстановка и законовите ограничения, предприел е маневра „завиване на ляво" като е подал сигнал за маневрата, без да има участник в движението движещ се срещу него по пътя с предимство и не се е движил в лентата за насрещно движение.

10. Оспорва се и твърдението по исковата молба за това, че водачът на лекия автомобил е имал възможността да предотврати настъпването на ПТП, ако не е бил нарушил правилата за движение по пътищата.
11. Оспорва се и размерът на претендирана срещу ответника Т.А. законна лихва за предявения частичен иск от 1500 лв., част от общо 7600 лв., представляващи претендирана законна лихва върху главницата от 200 000 лв. за периода от 02.01.2021 г. до датата на изпадане в забава на застрахователя - 18.05.2022 г.

Както е посочено в ИМ размерът на така претендираната законна лихва е изчислен върху главница от 200 000 лв., претендирано обезщетение за неимуществени вреди, каквато главница (обезщетение) и в такъв размер не е дължима, не е безспорно присъдена и установена, поради което исковата претенция за заплащане на законна лихва дължима върху тази главница, **е неоснователна** по основание и по размер.

Предвид горното, не са налице материално-правните предпоставки на чл.86 от ЗЗД във вр. 45 от ЗЗД и чл.432 ал.1 от Кодекса за застраховането, за ангажиране имуществената отговорност на ответника спрямо ищеца, така както е поискано в петитума на исковата молба.

В заключение. Предявеният с исковата молба осъдителен частичен иск, заведен за сумата от **1500 лв.**, част от общо 7600 лв., представляващи претендирана законна лихва върху главница от 200 000 лв., считано за периода от 02.01.2021 г. до датата на изпадане в забава на застрахователя - 18.05.2022 г., е **допустим, но неоснователен**.

Оспорва се по основание и размер, така предявения частичен осъдителен иск и се предлага съдът **да отхвърли същия изцяло, като неоснователен**.

В случай, че бъдат уважени исканията на ответника, моли да се присъдят на последния направените от него разноси по делото.

В отговора на исковата молба, изпратен с п.к. от 28.11.2022г., регистриран с Вх.№10994/30.11.2022г., подаден от „ДЗИ- Общо застраховане“-ЕАД, ЕИК-* със седалище и адрес на управление в гр.С., бул.“Витоша“№89Б, чрез пълномощника юрк. Д. З., се изразява следното становище(л.55 и сл.):**

Намира предявените искове за процесуално допустими, но неоснователни, поради което ги оспорва, както по основание, така и в предявените размери. Оспорва и искането за присъждане на законна лихва от датата на настъпване на процесното пътнотранспортно произшествие.

Потвърждава наличието на валидно към момента на събитието застрахователно правоотношение по застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, сключен между "ДЗИ - Общо застраховане" ЕАД и собственика на л.а. „Ауди А4" с рег. № ***.

Оспорва описания в исковата молба механизъм на настъпилото ПТП.

Твърди, че водачът на л.а. „Ауди А4" с рег. № *** -Т. Н. А. не е виновен за настъпване на процесното произшествие.

В настоящия случай не са налице доказателства, обуславящи прилагането на чл. 300 от ГПК, поради което:

Оспорва отговорността на водача А. по основание и размер. Счита, че същият не е реализирал виновно поведение, в резултат на което да са причинени твърдените вреди, респективно да е причинено твърдяното ПТП. Оспорва причинно-следствената връзка между действията на водача А., респективно твърдяното ПТП и телесните

увреждания на загиналия Ш. Ю. Д., както и причинната връзка между телесните увреждания и настъпилата смърт. Оспорва вредите като факт от обективната действителност и като размер. Оспорва твърденията за настъпило ПТП.

Оспорва описания механизъм на ПТП и счита, че същото не е настъпило по описания в исковата молба начин. Абсолютно подвеждащи са твърденията, наведени в исковата молба, че водачът А. не пропуснал движещият се направо велосипедист Ш. Ю., а предприел незабавно маневра „завиване на ляво“, без да подаде сигнал за маневрата.

Оспорва наличието на вина като субективно отношение и като елемент от фактическия състав на неправомерното увреждане на водача Т. А. към момента на настъпване на събитието от *** г.

Оспорва наличието на противоправност на поведението на Т. А. - въз основа на твърденията в исковата молба и приложените към нея доказателства не би могъл да се направи безспорен извод относно нарушения на правилата на Закона за движение по пътищата от страна на водача.

Твърди, че произшествието е възникнало по вина на загиналия велосипедист. Следствие на неправомерното му движение, същият се е ударил в застрахования при „ДЗИ - Общо застраховане“ ЕАД лек автомобил, в резултат на което е получил описаните в исковата молба увреждания.

Твърди, че получените увреждания не са последица от виновно поведение на водача на автомобила.

В условията на евентуалност твърди, че същият не по своя вина е бил поставен в невъзможност да избегне настъпването на пътнотранспортното произшествие, като не е нарушил виновно правилата за движение по пътищата и за него събитието се явява случайно. Ударът е настъпил в опасната зона за спиране на водача и същият не е имал техническата и професионалната възможност са предотврати настъпването на удара.

От друга страна, водачът А. е предприел всички възможни мерки, за да избегне удара. В изпълнение на задълженията, вменени на водача на МПС в Закона за движение по пътищата, застрахованият в „ДЗИ - Общо застраховане“ ЕАД е намалил скоростта си на движение максимално. В тази връзка, в разглеждания случай не е налице неправомерно увреждане по смисъла на чл. 45 от Закона за задълженията и договорите, доколкото не са налице съществени елементи от сложния му фактически състав.

Отговорността на застрахователя по застраховка "Гражданска отговорност" е функционално обусловена и тъждествена по обем с отговорността на деликвента и застрахователят дължи обезщетение за вредите ако и дотолкова, доколкото застрахованият е отговорен спрямо увредените лица.

Доколкото в настоящия случай застрахованият в „ДЗИ - Общо застраховане“ ЕАД не е отговорен за настъпването на процесното събитие и произтеклите от него негативни последици, то не следва да бъде ангажирана и отговорността на

дружеството.

Оспорва размера на претенцията, доколкото счита, че същият е силно завишен и не съответства на обичайно присъжданите суми за обезщетения, включително и от ВКС, за събития, настъпили през 2021 г. Отделно, в условията на евентуалност, счита, че предявеният размер не е редуциран с приноса на загиналия Ш. Ю. Д. за настъпването на процесното ПТП и уврежданията, които е получил.

Твърди, че настъпилата смърт не е в причинно-следствена връзка с процесното ПТП.

На следващо място, в условията на евентуалност, **твърди съпричиняване на вредоносния резултат от страна на загиналия велосипедист.** Твърди, че същият е имал обективната възможност да възприеме автомобила и обстановката на пътното платно и да предприеме действия, с които са предотврати настъпването на ПТП. Налице е съпричиняване, тъй като загиналият без да се огледа е предприел преминаване на пътното платно, като не се е съобразил с разстоянието от приближаващото МПС и неговата скорост на движение и е попаднал в опасната зона на спиране на лекия автомобил. Твърди, че Ю. е нарушил с поведението си нормата на чл. 80, т 2 от ЗДвП, съгласно която велосипедистът следва да се движи възможно най-близо до дясната граница на платното за движение.

Твърди, че съпричиняването се изразява и във виновно и противоправно поведение от страна на загиналия, в качеството му на велосипедист същият е нарушила редица разпоредби от Закона за движение по пътищата и ППЗДвП. Твърди, че ако пострадалият е съобразил с конкретната пътната обстановка, наличие на движение на моторни превозни средства и в двете посоки за движение на пътното платно и т.н./, то процесното произшествие не би настъпило.

Счита, че с оглед поведението на пострадалия, неправилното и движение по пътното платно, приносът на починалия за настъпване на вредоносния резултат е преимуществен и е поне 90%.

С оглед гореизложеното, тъй като пострадалият сам е поставил живота и здравето си в опасност, размерът на обезщетението за неимуществени вреди следва да бъде значително намален.

Оспорва твърденията в исковата молба, че ищцата търпи посочените неимуществени вреди. Не са представени каквито и да е доказателства в тази насока. Твърди, че дъщерята и починалия не са живеели в едно домакинство приживе и срещите помежду им са били спорадични. Не съществува основание в закона, въз основа на което съдът да презюмира действително преживените неимуществени вреди. При непозволеното увреждане вредата не се предполага, а подлежи на пълно и главно доказване от страната, която претендира обезщетение.

Оспорва предявените искове и по размер, тъй като претендираното обезщетение за претърпени неимуществени вреди е силно завишен и недоказано. Твърди, че

претендираното обезщетение за неимуществени вреди не е съобразено с прогласения в разпоредбата на чл. 52 от Закона за задълженията и договорите принцип за справедливост, със съдебната практика в сходни случаи, със социално - икономическата обстановка в страната.

При причиняване на смърт за определяне на размера на обезщетението за неимуществени вреди от значение е най-вече личната и емоционална връзка между починалия от деликт и претендиращите. Релевантни са също конкретно установените изживявания на ищцата, обусловени от обстоятелствата във връзка с настъпването на смъртта на увредената, а и също от възрастта на лицата, общественото положение на починалата и на ищцата, отношенията помежду им, дали са живели в едно домакинство, дали са поддържали личен контакт, с какъв интензитет, имало ли е емоционална близост помежду им и редица други конкретни обстоятелства.

В конкретния казус при определяне на размера на обезщетението следва да се има предвид и напредналата възраст на починалия, като се отчете, че не се касае за човек в разцвета на силите си или в средата на житейския си път.

С оглед всичко гореизложено, намира исковете за изцяло неоснователни и недоказани. Неоснователно е и искането за присъждане на лихва. Оспорва началния момент, от който се претендира законна лихва. Във връзка със заведената доброволна претенция за изплащане на застрахователно обезщетение от името на ищцата, в „ДЗИ - Общо застраховане“ ЕАД е образувана преписка, по които не са представени всички необходими документи, с оглед установяване на претенцията по основание и размер. Същите не са предоставени на застрахователя, предвид което той не е изпадал в забава и лихва не се дължи.

Оспорва претенцията за заплащане на обезщетение за забавено плащане в размер на законната лихва. Оспорвам иска за законна лихва като неоснователен, като акцесорен на главния.

Оспорва претенцията на ищцата за присъждане на разноски за правна защита -адвокатско възнаграждение, като неоснователна, като твърдя, че такива разноски не са действително направени и това обстоятелство не е удостоверено. При условията на евентуалност, оспорва по размер адвокатския хонорар на процесуалния представител на ищцата като прекомерно завишен съобразно фактическата и правна сложност на защитата, необходима за образуване и представителство по делото. При условията на евентуалност, оспорвам претенцията за заплащане на адвокатско възнаграждение по реда на чл. 38, ал. 2 от ЗА, като неоснователна и недоказана.

Предвид изложеното, моли да се отхвърлят предявените искове като неоснователни и недоказани. Евентуално, в случай че съдът счете същите за основателни, моли да се намалите размера на претендираните обезщетения за неимуществени и имуществени вреди. Моли да се отчете и наличието на значителен принос за настъпване на вредоносния резултат от страна на пострадалия, съобразно чл. 51, ал. 2 ЗЗД. Моли, при определяне размера на обезщетението за неимуществени вреди да вземете предвид всички

релевантни обстоятелства, съобразно чл. 52 от ЗЗД.

Моли да бъдат присъдени направените по производството съдебно-деловодни разноски, включително и възнаграждение за процесуално представителство, на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК.

На основание чл.372,ал.1 от ГПК, с Разпореждане №489/02.12.2022г. съдът е изпратил препис от отговора на исковата молба, подаден от ответника Т. Н. А., на ищеца, чрез неговия пълномощник с указания по чл.372,ал.2 от ГПК.(л.51 от делото)

На основание чл.372,ал.1 от ГПК, с Разпореждане №490/02.12.2022г. съдът е изпратил препис от отговора на исковата молба, подаден от ответника „ДЗИ-Общо застраховане“-ЕАД, на ищеца, чрез неговия пълномощник с указания по чл.372,ал.2 от ГПК.(л.62 от делото)

В предоставения срок е постъпила **Допълнителна искова молба**, регистрирана с Вх.№11860/22.12.2022г., изпратена чрез куриерска агенция на 21.12.2022г., подадена от ищцата З. Ш. Ю., чрез пълномощника адв. С. Ж. от САК, **в която се твърди следното(л.66 и сл.):**

Оспорва изцяло подадените от двамата ответници отговори.

1. Счита, че правният спор не следва да се разглежда по реда на глава тридесет и втора от ГПК, доколкото макар застрахователният договор да е абсолютна търговска сделка по смисъла на чл. 1, ал. 1, т. 6 от Търговския закон, и ищите по делото, и вторият ответник имат качеството на потребители на застрахователната услуга.
2. Оспорва възраженията на ответниците, че водачът Т. Н. А. не е имал противоправно и виновно поведение. Оспорва всички изложени в двата отговора фактически твърдения. Счита, че е недопустимо откриване на производство по оспорване на истинността на съдържанието на представения по делото Констативен протокол за ПТП с рег. № ***/*** г. на ОД на МВР -Плевен и на план-схемата към същия, доколкото в ГПК не е уредено такова производство. Съгласно чл. 193, ал. 1 от ГПК е допустимо откриване на производство за установяване, че документът по делото е подписан от лице, различно от посоченото като автор. Т.е. допустимо е откриване на производство по оспорване на подписа на длъжностното лице, съставило Констативен протокол за ПТП с рег. № ***/ *** г. на ОД на МВР - Плевен и на план-схемата към същия, но не и производство по оспорване на съдържанието му. Производство по оспорване на съдържанието е допустимо само ако се твърди, че документът е преправен след подписването му от длъжностното лице. Във всички останали случаи съдът следва да приеме документа по делото и да се произнесе с решението относно това как цени неговото съдържание и дали му дава вяра при съвкупната му преценка заедно с останалите доказателства по делото.

Оспорва твърдението на ответника А., че пострадалият се е движил пред управлявания от него автомобил и е извършил внезапна рязка маневра „завиване на ляво" точно пред автомобила на ответника, както и че ПТП е станало в зоната на

уширението на ул. „Б. С.". Това са защитни твърдения на ответника, които той има право да изложи както по настоящото дело, така и като защитна теза в рамките на досъдебното производство, за да избегне евентуалното му привличане в качеството на обвиняем. Те обаче нямат доказателствена стойност сами по себе си, доколкото изложените от ответника факти са благоприятни и той не признава неизгоден за него факт.

Счита, че дори и изложената от ответника фактическа обстановка да отговаря на действителността, то неговите действия остават противоправни и виновни, доколкото водачът на МПС е длъжен винаги да бъде особено внимателен към уязвимите участници в движението, какъвто е велосипедистът в случая, да дава предимство на дясностоящото или движещото се пред него МПС или имащо поради друга причина предимство, както и да намали скоростта си и да спре при възникнала опасност за движението. Счита, че ответникът А. е имал възможност да наблюдава непрекъснато поведението на велосипедиста Ш. Д., поради което от момента на започване на евентуална маневра от велосипедиста, водачът на МПС е бил длъжен да следи внимателно пътната обстановка, да опазва живота и здравето на останалите участници в движението и да предприеме незабавно екстрено спиране.

Въпреки всичко, моли след като бъде издадено съдебно удостоверение за снабдяване с преписи от документите по досъдебното производство и след като се запознае с тези документи, да бъде дадена възможност да изложи допълнителни обстоятелства във връзка с механизма на ПТП, ако такива се разкриват обективно от документите по досъдебното производство и да направим доказателствени искания. При всички положения, оспорва починалият да е бил единствена или допълнителна причина за настъпване на ПТП със свое виновно и противоправно поведение.

Оспорва възражението на застрахователя за липса на причинна връзка между механизма на ПТП и получените увреждания. Оспорва фактическите твърдения за улици, разклонения, уширения и къщи на местопроизшествието, изложени от втория ответник.

3. Оспорва наведеното възражение за съпричиняване изцяло от фактическа и от правна страна. Счита, че водачът на велосипеда не е могъл да предвиди и предотврати удара и не се е поставил сам в опасност, нито е нарушил правилата за движение по пътищата. Дори и същият да е нарушил правилата за движение, то тези нарушения не се намират в причинна връзка с механизма на ПТП. Водачът на велосипеда не имало как да знае, че МПС няма да намали и да спре и че ще му отнеме предимството поради което за велосипедистът опасността би възникнала едва когато МПС започне да навлиза в коридора на движение на велосипеда, който предвид позицията и ориентацията си на пътното платно се намира на позиция, даваща му предимство. Оспорва водачът на велосипеда да не е сигнализирал за извършваната от него маневра. Оспорва водачът на МПС да е сигнализирал за предприетата от него маневра, поради което за велосипедиста са липсвали всякакви индикации, че МПС ще предприеме или е предприело завиване и ще настъпи сблъсък.

На самостоятелно основание оспорва и размера на твърдяното съпричиняване от 90%. Изискванията към поведението на водачите на МПС са завишени именно поради факта, че те са тези, които въвеждат източника на повишена опасност в пътната обстановка - МПС-то. По тази причина за водачите на МПС ЗДвП предвижда множество допълнителни задължения за повишено внимание и за опазване на живота и здравето на останалите по-уязвими участници в движението.

Моли да бъде обявен за безспорен и ненуждаещ се от доказване факт по делото, че водачът на процесния лек автомобил към момента на ПТП е бил Т. Н. А. и че гражданската му отговорност е била застрахована при ответното застрахователно дружество. В случай, че го сторите, заявяваме че оттегляме искането за издаване на съдебно удостоверение, което да послужи пред Гаранционен фонд за установяване на твърдението ни.

Оспорва всички други изложени възражения за недължимост или за намаляване на размера на обезщетението като неоснователни и недоказани. Оспорваме твърдението на застрахователя, че поисканото от нас обезщетение било завишено спрямо размера на присъждащите от ВКС обезщетения за застрахователни събития от 2021 г., доколкото вредоносният резултат е настъпил през 2022 г. и доколкото съдебните дела за застрахователни събития от 2021 г. и 2022 г. все още не са стигнали до етап да бъдат разглеждани от ВКС и да има формирана конкретна практика.

Неоснователно е и възражението за недължимост на законна лихва и началния ѝ момент.

На основание чл.373,ал.1 от ГПК, с Разпореждане №9/06.01.2023г., препис от Допълнителната молбата искова молба на ищеца, е изпратен на ответника Т. Н. А., с указания по чл.373,ал.2 от ГПК.(л.69 и сл.от делото);

На основание чл.373,ал.1 от ГПК, с Разпореждане №10/06.01.2023г., препис от Допълнителната молбата искова молба на ищеца, е изпратен на ответника „ДЗИ-Общо зстраховане“-ЕАД, с указания по чл.373,ал.2 от ГПК.(л.73 и сл.от делото);

В предоставения срок са постъпили допълнителни отговори, подадени от двамата ответници.

В Допълнителния отговор, подаден от ответника по въззивната жалба Т. Н. А., чрез пълномощника адв. Н.Д. от АК-П., регистриран с Вх. №871/24.01.2023г., се заявява следното:

Оспорва всички възражения и твърдения, изложени в допълнителната искова на ищцата З. Ш. Ю. срещу възраженията, фактическите твърдения и доказателствените искания, направени в писмения отговор на ответника Т. Н. А. по делото.

Поддържа **изцяло подаденият писмен отговор** на исковата молба, изложените в този отговор възражения, фактически твърдения, както и своевременно направените доказателствени искания.

1 . Поддържа направеното с писмения отговор **оспорване** на

твърденията по исковата молба, за това, че виновен за станалото пътнотранспортно произшествие на *** г. в с.***, е ответникът Т. Н. А., който при управление на лекия автомобил „Ауди" с рег. №***, нарушил привилата за движение и причинил станалото ПТП.

Поддържа изцяло възраженията и оспорванията си относно това, че „при движението си по ул. Г. Д." в посока от гр.Н. към гр.П., при приближаване на у-образно кръстовище с ул. „Б. С.", ответникът Т. А., като водач на МПС, предприел маневра „завиване на ляво" с цел напускане на път с предимство и навлизане в ул. „Б. С.", представляваща път без предимство,при което не пропуснал движещия се направо по ул. „Г. Д." велосипедист Ш. Ю. Д., предприел незабавно маневра „завиване на ляво", без за подаде сигнал за маневрата, поради което траекториите на движение на лекия автомобил и на велосипедиста се пресекли и настъпил удар."

Към исковата молба не са представени доказателства, установяващи вината на ответника за станалото ПТП. Липсват доказателства установяващи извършването на деянието от страна на ответника, противоправността на това деяние и неговата вина.

2.Поддържа направеното от нас оспорване на фактическата обстановка,описана в ИМ относно обстоятелствата и механизма на станалото ПТП.

3. Поддържа оспорването на констатациите описани в Раздел „Обстоятелства и причини за ПТП" в констативен протокол за ПТП с пострадало лице с рег. №*** от *** г. на ОДМВР-Плевен, както и приложената към протокола план-схема.Посочените документи не отразяват обективно действителната фактическа обстановка на станалото ПТП.

В действителност велосипедистът се е движил в същата посока на движение, като на МПС управлявано от ответника А. на определена дистанция отпред и подминавайки кръстовището извършва внезапна рязка маневра завивайки наляво точно пред автомобила на ответника, вече в зоната на уширението на ул."Б. С.", където става съприкосновението между двамата участника в движението. Т. А. реагира незабавно, като натиска спирачките, но настъпва удар между МПС и велосипедиста. Ударът, станал на *** г. в с. *** , община Н., между управлявания от ответника Т. А. лек автомобил и велосипедиста Ш. Ю. Д., не е в района на пътното платно на ул."Т. Д.", а в района на уширението в началото на ул. „Б. С."

Изготвената към констативния протокол за ПТП план-схема е непълна и не отразява правилно фактическата обстановка. В нея липса и не е нанесена съществуваща улица, намираща се северно от уширението, откъм ул."Б. С.", чието име не ни е известно и към която велосипедиста се е насочил непосредствено преди настъпване на удара. Доверителят ми е разбрал от присъстващи на огледа на местопроизшествието служители на МВР, че в къща, намираща се на тази улица, живее една от дъщерите на пострадалото лице.

Срещу така съставения констативен протокол и план-схема ответникът е подал опровержение с рег. №316000-1417/17.01.2022 г. по описа на ОД МВР- Плевен.

4. Поддържа изцяло направеното своевременно с писмения отговор

оспорване истинността на съдържанието на констативен протокол за ПТП с пострадало лице, с рег. №*** от *** г. на ОДМВР-Плевен, и на приложената към него план-схема, както и направеното искане за откриване на производство за оспорване истинността на посочените документи.

5. Оспорва твърденията в допълнителната искова молба за това, че действията на водача на МПС са противоправни и виновни, тъй като „е имал възможност да наблюдава непрекъснато поведението на велосипедиста Ш. Д., поради което е бил длъжен да следи внимателно пътната обстановка и при предприемане на евентуална внезапна маневра да намали скоростта и да предприеме незабавно екстрено спиране”.

При движението си с лек автомобил на *** г. в с. ***, ответникът А., като водач на МПС е контролирал непрекъснато управлението от него автомобил, движил се е със скорост, съобразена с пътната обстановка и законовите ограничения, предприел е маневра „завиване на ляво” като е подал сигнал за маневрата, без да има участник в движението движещ се срещу него по пътя с предимство и не се е движил в лентата за насрещно движение.

6. Оспорва възражението в допълнителната ИМ за това, че не е налице съпричиняване на вредоносния резултат при станалото ПТП. Считаме, че пострадалото лице, като водач на велосипед и участник в движението се е поставил сам в опасност, нарушавайки правилата за движение, като без да проследи конкретната пътна обстановка и без да подаде своевременно сигнал към останалите участници в движението, е предприел внезапна маневра за завой наляво, с което сам е създал условия за настъпване на ПТП.
7. Поддържа направеното от нас оспорване на размера на претендирана срещу ответника законна лихва за предявения частичен иск от 1500 лв., част от общо 7600 лв., представляващи претендирана законна лихва върху главницата от 200 000 лв. за периода от 02.01.2021 г. до датата на изпадане в забава на застрахователя - 18.05.2022 г.

Както е посочено в ИМ размерът на така претендираната законна лихва е изчислен върху главница от 200 000 лв., претендирано обезщетение за неимуществени вреди, каквато главница (обезщетение) и в такъв размер не е дължима, не е безспорно присъдена и установена, поради което исковата претенция за заплащане на законна лихва дължима върху тази главница, е **неоснователна** по основание и по размер.

Предявеният с исковата молба осъдителен частичен иск, заведен за сумата от 1500 лв., част от общо 7600 лв., представляващи претендирана законна лихва върху главница от 200 000 лв., считано за периода от 02.01.2021 г. до датата на изпадане в забава на застрахователя - 18.05.2022 г., е **допустим, но неоснователен**.

Оспорва, по основание и размер, предявеният частичен осъдителен иск и моли да се **отхвърли същият изцяло, като неоснователен**

В Допълнителния отговор, подаден от ответника по въззивната жалба „ДЗИ-Общо застраховаен“-ЕАД, чрез пълномощника адв. Юрк. М. Я., изпратен с

п.к. от 06.02.2023г., **регистриран с Вх.№1407/07.02.2023г., се заявява следното:**

След запознаване с допълнителната искова молба, подадена от ищцата по настоящото дело, поддържа изцяло нашето становище и твърденията, са изложени в отговора на исковата молба. Счита, че направените от ищцата възражения в допълнителната искова молба са изцяло бланкетни и същите не отговарят на обективната действителност.

По отношение на твърденията и исканията, направени от пълномощника на ищцата в допълнителната искова молба, изразява следното становище:

Относно аргументите на ищцовата страна за неоснователност на наведените от застрахователя възражения относно механизма на процесното ПТП, намира същите за бланкетни и голословни. Твърди, че от приложените документи по никакъв начин не става ясен механизмът на злополуката. Протоколът за ПТП няма обвързваща съда материална доказателствена сила относно наличието или не на виновно поведение на участвало в ПТП лице. Именно в тази връзка ответниковото дружество е направило доказателствени искания в подкрепа на наведените възражения относно механизма на събитието и вината на водача на А.. С настоящия отговор на допълнителна искова молба поддържа всички направени от доказателствени искания.

Считаме, че гражданският съд следва сам, на база на събраните по настоящото дело доказателства, да прецени дали е възникнала гражданска отговорност по сключената застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите и съответно възникнало ли е задължение за застрахователя да изплати застрахователно обезщетение.

Предпоставките за носене на деликтна отговорност по чл.45, ал.1 от ЗЗД трябва да бъдат доказани пред гражданския съд с доказателства и доказателствени средства, събрани в хода на делото по исковете на увредените лица, съобразно принципите за непосредственост и равенство на страните.

Поддържа и направеното от нас в условията на евентуалност възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалия. Съгласно ППВС № 17/63 г. противоправността не е елемент от фактическия състав на съпричиняването. Обезщетението за вреди от непозволено увреждане се намалява, ако и самият пострадал е допринесъл за тяхното настъпване, като се преценява единствено наличието на причинна връзка между поведението му и настъпилите негативни резултат, както и съобразно конкретните обстоятелства. Съгласно задължителната съдебна практика по реда на чл. 290 от ГПК, "Вината на пострадалия не е елемент от фактическия състав на чл. 51, ал.2 ЗЗД и с оглед на това способността на увредения да действа разумно и да предвижда евентуалните негативни последици от своите действия и бездействия са правно ирелевантни за института на съпричиняването". Принос по смисъла на чл. 51, ал. 2 ЗЗД е налице винаги, когато с поведението си пострадалият е създал предпоставки за осъществяване на деликта и за възникване на вредите или е улеснил механизма на увреждането, предизвиквайки по този начин и самите вреди. В настоящия случай, с отговора на исковата молба е направено възражение за съпричиняване, тъй като твърдим, че е налице връзка между настъпилите вреди и поведението на починалия. В тази връзка са и

направените с отговора на исковата молба доказателствени искания

Поддържа и всички останали наведени с отговора на искова молба възражения.

Поддържа възражението за прекомерност на претендираното застрахователно обезщетение.

Не възразява да бъде отделено като безспорно и ненуждаещо се от доказване в производството наличието на валидно застрахователно правоотношение по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите към момента на събитието, сключена между "ДЗИ - Общо застраховане" ЕАД и собственика на лек автомобил "Ауди А4", с рег. №***.

Поддържа всички направени от нас доказателствени искания в отговора на исковата молба.

Моли на основание чл. 146, ал.2и 3 от ГПК, съдът да укаже необходимостта от ангажиране на други доказателства за твърдените факти и предприемане на съответните процесуални действия.

Пред вид на горните обстоятелства, размяната на книжа е извършена в пълен обем и съдът е пристъпил към подготовка на делото в закрито заседание на основание чл.374 от ГПК.

С Определение №114/28.03.2023г.,постановено по реда на чл.374 от ГПК, съдът е изготвил проект за доклад по делото, в който е изложил съображения относно допустимостта на иска и неговата цена, исканията и възраженията на страните и допускането на сочените доказателства, след което е насрочил делото в открито съдебно заседание и е разпоредил да се съобщи на страните проекта за доклад.

Приел е представените писмените доказателства, допуснал е сочените гласни доказателства, изискал е материали от неприключилото наказателно производство, назначил е исканите СМЕ, САТА и съдебно-психологическа експертиза.

По делото са проведени две открити съдебни заседания, на които са събрани допуснатите доказателства.

Страните са участвали, както следва: Ищцата З. Ш. Ю. – чрез пълномощниците адв. К.Т. и адв. С. Ж., ответникът „ДЗИ-Общо застраховане“-ЕАД- чрез пълномощника юрк.Р.Куприянов и ответникът Т. А. - лично и с пълномощника адв. Н.Д. от АК-П..

В представените писмени бележки, процесуалните представители поддържа изразените до сега становища и развиват подробни съображения.

Съдът, като се запозна с данните по делото и обсъди доводите на страните, приема следното:

По допустимостта на иска:

Както е посочено и в проекта на доклад по делото, прекият иск за

вреда, претърпени от пострадалото лице, срещу застрахователя на виновния водач, е допустим с оглед критериите на чл.130 във вр. чл.377 от ГПК.

Процесуалната легитимация на ищцата З. Щ. Ю. се определя от качеството ѝ на дете на починалия при ПТП Ш. Ю. Д., видно от Удостоверението за наследници.

Тъй като с прекия иск на увреденото лице се претендира обезщетение за вреда от ПТП, настъпило през 2018г, приложим закон е КЗ в сила от 01.01.2016г. Този нормативен акт предвижда в разпоредбата на чл.480,ал.3 от КТ във вр чл.496 КЗ във вр. чл.380 от КЗ, специална допълнителна предпоставка за допустимост на прекия иск по чл.432 от КЗ на пострадалия срещу застрахователя по ГО на виновния водач на МПС, предварително сезиране на застрахователя по чл.380 от КЗ и изтичането на тримесечен рекламационен срок от сезирането за доброволно уреждане на отношенията между пострадалия и застрахователя по повод заплащане на застрахователно обезщетение. От представеното с исковата молба копие на Молба-претенция, с която настоящата ищца чрез пълномощника адв. С. Д.Ж. от САК е сезиран застрахователя за доброволно плащане на обезщетение, се установява, че същата е регистрирана с Вх.№94-С-51/18.02.2022г.(л.9 от настоящето дело). Исковата претенция по прекия иск, е заявена на 08.08.2022г., тъй като исковата молба, въз основа на която е образувано настоящето дело е регистрирана с Вх. №7489/09.08.2022г., но е изпратена чрез куриерска агенция на 08.08.2022г.,видно от превозния документ на л.13. Следователно, прекият иск за обезщетение е предявен пред съд след изтичането на тримесечния срок по чл.380 от КЗ, и е допустим.

Освен това искът е допустим и с оглед на общите критерии за допустимост, тъй като е предявен между надлежни страни, при наличие на правен интерес.

Субективно съединения иск, предявен срещу прекия причинител на вредата, също е допустим, като предявен между надлежни страни, при наличие на правен интерес.

Предвид изложеното, искът е процесуално допустим и следва да бъде разгледан по същество.

По основателността на иска:

Съдът като прецени по отделно и в съвкупност представените от страните писмени и гласни доказателства, заключенията на ето на експертизата, приема за установено следното **от фактическа страна:**

Ищцата З. Щ. Ю., ЕГН-***** с постоянен адрес в с.***, Община-И., Област-П., е дъщеря на Ш. Ю. Д., ЕГН-***** – бивш жител на с.***, Община-Н., починал на ***г., видно от Удостоверение за наследници на л.8 от делото. Същата има свое семейство, като от 14 години живее на съпругески начала със свидетеля М. К. в с. ***, Област-П..

Ответникът Т. Н. А. живее в гр.П., а неговият брат -свидетелят К. Н. А. в с. ***, Община-Н., Област-П.. Ответникът е правоспособен шофьор, за когото няма

данни да е санкциониран за нарушения по ЗДвП и ППЗДвП. На ***г. същият управлявал лек автомобил марка „Ауди“, модел „А4“, рег.№ ***, собственост на брат му – свидетеля К. А., при пътуване от гр. Н. за с. ***, същата община. В колата като пътник бил брат му – К. А., собственик на л.а.М аршрутът минавал през с.***, където били около ***ч. сутринта. Управляваният от свидетеля автомобил се движел по главния път - ул.“Г. Д.“, със скорост, не по-висока от 50.00км/ч. При съществуващото в селото У-образно кръстовище между ул.“Г.Д.“ и ул.“Б. С.“, при което се разклоняват пътя в посока гр. П. и в посока с. ***, водачът на лекия автомобил извършил ляв завой от ул.“Г.Д.“ към ул. „Б. С.“, в посока към с. ***. В същото време пострадалият Ш. Ю. навлязъл в кръстовището от насрещната лента на ул.“Г.Д.“ към ул. „Б. С.“ (от посока П.), като велосипедист. (Видно от план-схемата на л.6 и скицата-приложение към експертизата на л.270) В уширението на кръстовището, велосипедистът се движел пред лекия автомобил в дясната пътна лента. Велосипедистът предприема завой на ляво, описвайки с движението си лява дъга, и пресича траекторията на движещия се след него автомобил. Водачът реагирал, като внезапно задействал спирачки, но не могъл да спре веднага. Последвал удар между двете превозни средства посредством предната част на лекия автомобил и лявата страна на велосипедиста. В резултат на удара, тялото на Ш. Ю. е отхвърлено върху предния капак на лекия автомобил „Ауди“ и счупва предното стъкло, след което пада на пътното платно през автомобила. Незабавно е потърсена спешна медицинска помощ и с линейка пострадалият е транспортиран до УМБАЛ „Д-р Г.Странски“-гр. Плевен. Въпреки медицинската помощ, състоянието му не се подобрило и на ***, същият починал.(Епикриза на л.175)

Образувано е ДП №118/2022г. на ОД на МВР-Плевен, Пр.пр. №1155/2022г. по описа на Окръжна прокуратура-Плевен, за престъпление по чл343,ал.1,б.“б“ във вр. чл.342,ал.1 от НК, което не е приключило.

От заключението на неоспорената съдебно-медицинска експертиза, изготвена от в.л. доц. Д-р Д.Д., се установява следното:

- Веднага след настъпването на смъртта на Ш. Ю. Д., в Катедрата по съдебна медицина при Медицински университет- Плевен, е извършена аутопсия на труп, при която са установени следните увреждания по тялото на починалия: Черепно-мозъчна травма, изразяваща се в масивен излив на кръв под меката мозъчна обвивка (т.в. субарахноидабен хематом), обхващащ кората на главния мозък, мозъчна контузия и дясната теменно-тилна област, излив на кръв в горната част на полукълбата на малкия мозък, тежък мозъчен оток с вклиняване, разкъсно-контузни рани по лицето, счупване на костите на носа; Счупване на шийката на лявата бедрена кост; Кръвонасядания по гръдния кош; Охлузвания и плитки разкъсно-контузни рани по крайниците.

- С оглед горните наранявания, причината за смъртта на лицето е тежка черепно-мозъчна травма, довела до мозъчен оток и последваща компресия на жизнено важни центрове в мозъка;

-Уврежданията са резултат от тъпи травми и механизмът на тяхното получаване добре може да бъде обяснен с обстановката на ПТП, описана в делото -

блъскане на велосипедист от лек автомобил;

Налице е пряка причинна връзка между травмите, получени при ПТП-то, последващите усложнения (мозъчен оток, мозъчна компресия) и смъртта.

От заключението на авто-техническата експертиза, изготвена от в.л. инж. Ал.П. и приложената към нея скица, се установява следното:

Произшествието се изразява в сблъскване на две превозни средства, осъществено по следния механизъм: Навлизане на велосипед в коридора на движение на автомобил „Ауди А 4“ с рег.№ ***, страничен кос удар между тях и движение на същите до окончателното им установяване на мястото, на което са намерени;

До сблъскването в с.***, лекият автомобил „Ауди А4“ се е движил със скорост 50.08км/ч или 13.91м./сек, по ул.“Г.Д.” към ул.“Б. С.“. В същото време велосипедистът Ш. Ю. Д. се е движил със скорост 8.59км/ч или 2.38м/сек., попътно пред автомобила.

Когато челната част на автомобил „Ауди А4“ (позиция №11 в приложение №1) се е намирала на разстояние от 12.59м от мястото на удара, а велосипедистът - на разстояние 2.83м, в Така движейки се един към друг, двете ПС достигат мястото на първоначален контакт между тях. Получил се страничен – кос удар, отразен с позиция № 12 от приложение №1. Ударът е между челната част на автомобил "Ауди А 4" с рег.№ *** и лява странична част на велосипеда в областта на У-образно кръстовище, образувано от ул. „Г.Д." и ул. "Б. С." в с ***. Спрямо приетия при огледа ориентир в надлъжно направление е на разстояние $\delta_{уд.надл.} = 20,25$ м преди него, спрямо посоката на движение на автомобила, а в напречно направление, мястото на първоначален контакт при удара е на $\delta_{уд.,нап} = 4,35$ м. в дясно от ляв край на ул. "Б. С.". В началото на удара предна част на автомобил "Ауди А 4" с рег.№ *** е контактувала със страничната лява част от рамковата конструкция на велосипеда, следствие на което са настъпили пластични и еластични деформации. Заедно с нарастване на силата на удара, загубата на енергия непрекъснато се увеличавала, като възникналите тангенциални ударни сили се стремят да отделят двете ПС едно от друго. Ударният импулс е бил с направление под масовия център на велосипедиста, следствие на което той се е отклонил към предния капак, паднал е върху него и чрез плъзгане се е ударил в челното стъкло на МПС. При удара на велосипедиста в челното стъкло е възникнал втори ударен импулс, следствие на което тялото му се е отклонило по посока на движение на МПС. След удара, в процеса на закъснително движение на процесния автомобил има отхвърляне на велосипедиста върху асфалтовата настилка и плъзгане по нея на велосипеда до момента на установяване в покой. С установяване на автомобила, на велосипедиста и велосипеда в покой, произшествието е приключило.

Причините за настъпилото ПТП са комплексни и обвързани с действията и/или бездействията на водачите на двете ППС и момента на възникване на опасност.

И двамата водачи са имали техническа възможност да предотвратят настъпилото ПТП в зависимост от момента на възникване на опасност. Дали за момент на възникване на опасност ще се приеме моментът, в който водачът на велосипеда променя направлението си в дъга на ляв завой към коридора на движение на автомобила (позиция № 11 в приложение 1) или моментът, в който велосипедистът се е отклонил на по-голямо разстояние от десния край на асфалтова настилка на ул. "Г. Д."

При сравнение на времето необходимо на водача на автомобил "Ауди А 4" с рег.№ *** да предприеме спиране и спре до мястото на удара с велосипедиста от момента, в който е реагирал за спиране с общото му време за спиране (ЕТ) се получава следното неравенство:

$$T_i = 1,0 \text{ сек} < T_B = 1,19 \text{ сек}$$

От горното неравенство е технически възможно да се направи извода, че водачът на автомобил "Ауди А 4" с рег.№ *** е имал време да реализира спиране преди мястото на удара, но не и да спре преди мястото на удара към момента, в който велосипедът е предприел действия за завиване на ляво.

При сравнение на необходимото разстояние, от което водачът на автомобил "Ауди А 4" с рег.№ *** може да реализира закъснително движение и спре до мястото на удара при реалната му скорост от $50,08 \text{ км/ч} = 13,91 \text{ м/сек}$, с разстоянието, което изминава от момента, в който велосипедистът предприема действия за завиване на ляво и навлизане в коридора на МПС, до мястото на удара се получава следното неравенство:

$$O = 28,52 \text{ м} > S_{a.1} = 12,59 \text{ м}$$

От горното неравенство е технически възможно да се направи извод, че водачът на процесния автомобил "Ауди" не е имал техническа възможност да спре до мястото на удара и да предотврати настъпилото ПТП, към момента, в който велосипедистът е предприел действия за завиване на ляво и навлиза в коридора на движение на МПС.

При максимална стойност на спирачно закъснение, без отлагане на спирачни следи и предприети ефективни действия от водача на процесния автомобил, максималната скоростта, с която трябва да управлява автомобила, за да спре до мястото на контакт с велосипедиста към момента, в който велосипедиста променя траекторията си на движение е $U_{\text{макс.}} = 24,3 \text{ км/час}$.

При максимална стойност на спирачно закъснение, при което се отлагат спирачни следи и предприети ефективни действия от водача на процесния автомобил, максималната скоростта, с която трябва да управлява автомобила, за да спре до мястото на контакт с велосипедиста към момента, в който велосипедистът променя траекторията си на движение е $U_{\text{макс.}} = 28,4 \text{ км/час}$.

Произшествието е станало на ***г. в с. ***, Област-П., на "У"- образно кръстовище, образувано от ул. "Г. Д." и ул. "Б. С.". Кръстовището е регулирано с пътни знаци. По посока на движение на велосипедиста, преди навлизане в кръстовището, пътят е означен със знак - Главен път. По посоката на движение на лекия автомобил "Ауди" на ул.

"Г.Д." е намерен знак - Главен път. Кръстовището е намерено изградено от асфалтова настилка без особености, със стрелки и прекъсната линия до пътните платна за движение на лекия автомобил и велосипеда. Мястото на настъпилото произшествие представлява хоризонтален асфалтов пътен участък.

Улица "Г. Д." е за двупосочно движение, с по една лента във всяка посока, с поставена вертикална маркировка, изразяваща се в пътни знаци обозначаващи път е предимство за МПС движещи се в двете посоки. Двете платна, преди кръстовището са разделени с непрекъсната осева линия, а в зоната на кръстовището без хоризонтална маркировка.

Улица "Б. С." е за двупосочно движение, с по една лента във всяка посока и с частично изтрита хоризонтална маркировка. За ППС навлизащи върху ул. "Г. Д." има поставен знак "Стоп", обозначаващ навлизане върху път със предимство.

Скоростта на автомобил "Ауди", с която се е движил преди настъпване на ПТП е била 50,08 км/ч., а към момента на първоначален контакт с велосипедиста е била 45,01 км/час.

Моментът на възникване на опасността има правно тълкувание и не е в компетенцията на авто-техническата експертиза. От техническа гледна точка, ако се приеме, че момент на възникване на опасност е моментът, в който водачът на велосипеда променя направлението си в дъга на ляв завои към коридора на движение на автомобила, изобразено с позиция № 11 в приложение 1, то към този момент автомобил "Ауди" се е намирал на разстояние 12,59 м. от мястото на удара, а велосипедистът на 2,83 м. от мястото на удара.

Опасна зона за спиране на автомобил "Ауди" при скорост на движение 50,08 км/ч., е 28,52м.

Опасна зона за спиране на велосипедиста при скорост на движение 8,59 км/час, е 3.01м.

От една страна технически е било възможно велосипедистът да възприеме автомобила, като местонахождение и направление върху пътната настилка преди да предприеме промяна в посока към неговия коридор, като обърне глава наляво спрямо посоката на МПС, да преустанови промяната на направлението наляво и предотврати ПТП.

От друга страна, съобразно техническите изисквания за движение на велосипедисти, същите осъществяват постъпателно движение в десния край на полагащите им се пътни ленти (съобразно предхождащ ЗДП до един метър от десния край на асфалтовата настилка).

В съдебно заседание вещото лице е дало допълнителни разяснения с оглед въпросите, поставени от представителите на страните.

Съдът възприема заключението на авто-техническата експертиза, като компетентно, пълно и обосновано. Резултатите на експертизата са постигнати чрез изграждане на физико-математически модел, при съобразяване на всички известни по делото обективни данни- мястото, на което след ПТП са установени лекият

автомобил, велосипедът и тялото на пострадалия; установените деформации по преводните средства, травматичните увреждания на пострадалия и различните находки. Всички доказателства по делото са интерпретирани от техническа гледна точка.

Между ответника „ДЗИ – Общо застраховане“-АД и собственика на участващия в ПТП л.а. марка „Ауди“, модел „А4“ с рег. № ***, управляван от свидетеля Т. А., е сключен Застрахователен договор по имуществена застраховка „Гражданска отговорност“ и е издадена Застрахователната полица BG/***, със срок на валидност до 23.02.2022г;

Собственикът К. Н. А. не е уведомил застрахователя за настъпилото ПТП на ***г. в с. ***, Община-Н..

Ищцата З. Ш. Ю. чрез пълномощника адв. С. Д.Ж. от САК е сезирала застрахователя за доброволно плащане на обезщетение с Молба,регистрирана с Вх.№94-С-51/18.02.2022г.(л.9 от настоящето дело).

Липсва произнасяне по молбата за доброволно изплащане на обезщетение не е уважена.

Горната фактическа обстановка се установява въз основа на съвкупната преценка на писмените доказателства, включително албумите и протоколите, съставени в неприключилото досъдебно наказателно производство, показанията на свидетеля К. А. и заключенията на СМЕ и САТЕ. Следва да се посочи, че показанията на свидетеля,макар и оскъдни с оглед здравословното му състояние, удостоверено с решение на ТЕЛК, представено на л.173 от делото, не противоречат на останалите доказателства и на заключението на САТЕ.

Съдът не възприема фактическата обстановка, описана в исковата молба, като счита, че ударът между двете преводни средства е настъпил не при навлизането в У-образното кръстовище, а след като и двете попятно са се движили по ул. „Б. С.“ в с.***, като управляваният от пострадалия Ш. Ю. велосипед се е движил пред и в дясно на л.а., управляван от ответника Т.А..

С оглед на горните фактически положения, съдът формира следните **правни изводи:**

Отговорността на ответника-застраховател за вреди е договорна, тъй като произтича от сключен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ по отношение на автомобила, управляван от виновния водач. Предпоставка за ангажиране на договорната отговорност на застрахователя, обаче е деликт, осъществен от водача на застрахования автомобил.

Още в доклада по делото, след последователно отделяне на спорното от безспорното, съдът приема следното разпределение на доказателствената тежест в настоящия случай, при съобразяване предмета на делото, безспорните факти и обстоятелства и направените признания:

Ищцата следва да установи: Механизъм на ПТП, настъпило на ***г. в с.*** с участието на с участие на л.а. марка „Ауди“, модел „А4“ с рег. № ***, собственост на неучастващо в делото лице К. Н. А., управляван от водача Т. Н. А., и на велосипед, управляван от Ш. Ю. Д. от с.***; Виновно поведение на водача Т. Н. А., довело до настъпване на ПТП; Причинна връзка между поведението на водача на лекия автомобил Т. А. и смъртта на Ш. Ю. Д.; Твърдените в исковата молба отношения, съществували между ищците и починалия.; Претърпените от ищците неимуществени вреди в резултат на смъртта на Ш. Д.; Да обое възраженията на ответниците за съпричиняване на вредата от страна на починалия.

Ответниците следва да установят: Механизъм на ПТП; Възраженията си за липса на виновното поведение от страна на водача на застрахования лек автомобил; Да докажат възражението си за съпричиняване от страна на пострадалия. Да оборят твърденията на ищците, изложени в ИМ и в ДИМ, включително и за близки отношения между тях и починалия и да докажат своите твърдения относно тези обстоятелства. Да оборят твърденията на ищцата във връзка с претърпените неимуществени вреди и техния паричен еквивалент.

Какво е установено от доказателствата по делото?

Както беше посочено, от заключението на неоспорената съдебно-медицинска експертиза се установява, че смъртта на лицето Ш. Ю. Д. е резултат от тежка черепно-мозъчна травма, довела до мозъчен оток и последваща компресия на жизнено важни центрове в мозъка, а механизмът на получените увреждания може да бъде обяснен с обстановката на ПТП -блъскане на велосипедист от лек автомобил.Налице е пряка причинна връзка между травмите, получени при ПТП-то, последващите усложнения(мозъчен оток, мозъчна компресия) и смъртта.

От заключението на САТЕ се установява, че ПТП, настъпило на ***г. в с.***, се състои в сблъсък между л.а., управляван от свидетеля Т. А. и велосипед, управляван от починалия Ш. Ю.Д., осъществен след навлизане на велосипеда в коридора на движение на автомобила „Ауди А 4“ с рег.№ ***, страничен кос удар между тях и движение на същите до окончателното им установяване на мястото, на което са намерени.

Виновен ли е водачът на лекия автомобил „Ауди А4“, застрахован при ответника, за настъпването на ПТП?

- Въз основа заключението на САТЕ, че лекият автомобил се е движил със скорост 50.08км/ч в населено место, съдът приема, че величината на скоростта е в нормативно допустимия размер и не е осъществено нарушение на правилата за движение, което да се изразява в управление на МПС с превишена скорост.;

- Експертизата е установила, че сблъсъкът е станал в опасната зона за спиране на автомобила и е бил неизбежен въпреки, че водачът е задействал спирачките веднага след възникване на опасността, която се изразява в предприетия от велосипедиста завои, описвайки дъга на ляво, тъй като при движение със скорост от 50.08км/ч,

необходимото разстояние за спиране е 28.52м, а в случая ударът е настъпил след 12-59м. Следователно, въпреки движение с допустима скорост, ударът е бил непредотвратим. При това положение, съдът приема, че водачът се е движил с несъобразена (макар и допустима) скорост и така е нарушил общото правило на чл.20,ал.2 от ЗДвП, чиято разпоредба гласи: „Водачите на пътни превозни средства са длъжни при избиране скоростта на движението да се съобразяват с атмосферните условия, с релефа на местността, със състоянието на пътя и на превозното средство, с превозвания товар, с характера и интензивността на движението, с конкретните условия на видимост, за да бъдат в състояние да спрат пред всяко предвидимо препятствие. Водачите са длъжни да намалят скоростта и в случай на необходимост да спрат, когато възникне опасност за движението.“ В конкретния случай, водачът на лекия автомобил – ответникът Т. А., е следвало да възприеме движещия се пред него велосипедист като вероятна опасност и да съобрази скоростта си с него.

В заключение, съдът приема, че водачът на лекия автомобил „Ауди А4“, рег.№***, е допуснал нарушение на правилата на движение по чл.20,ал.2 от ЗДвП, което е довело до настъпването на процесното пътно-транспортно произшествие, в резултат на което е причинена смъртта на Ш. Ю. Д. –баща на ищцата. Налице са всички предпоставки на чл.45 от ЗЗДД, за квалифициране на поведението на водача на застрахования автомобил като деликт, осъществен при непредпазливост като форма на вина. Кумулативното наличие на деликт и на валидно застрахователно правоотношение по застраховка „Гражданска отговорност“, сключена с ответника като застраховател, обуславят ангажиране отговорността на застрахователя за заплащане на застрахователно обезщетение на пострадалите. Следователно, предявеният от ищците против ответника пряк иск по чл.432,ал.1 от КЗ е доказан по основание.

Въз основа на САТЕ, съдът приема, че и пострадалият Ш. Ю. Д., като велосипедист също е нарушил правилата за движение, и е станал причина за настъпилото пътно-транспортно произшествие: Преди всичко за да се осъществи сблъсък между двете превозни средства(лек автомобил и велосипед) по установения начин и установената скорост на движение, следва, че велосипедистът е нарушил общите разпоредби на чл.25 и чл.20,ал.2 от ЗДвП, отнасящи се за всички превозни средства, а именно: Същият не е дал сигнал с ръка, че ще предприеме завой на ляво.(чл.28,ал.1,т.1,пр.2 от ЗДвП). Не е спазил изискването на чл.25,ал.1,съгласно която водач на пътно превозно средство, който ще предприеме каквато и да е маневра, преди да започне маневрата, трябва да се убеди, че няма да създаде опасност за участниците в движението, които се движат след него, преди него или минават покрай него, и да извърши маневрата, като се съобразява с тяхното положение, посока и скорост на движение. Съгласно ал.2, какъвто е процесният случай, при извършване на маневра, която е свързана с навлизане изцяло или частично в съседна пътна лента, водачът е длъжен да пропусне пътните превозни средства, които се движат по нея. От данните в експертизата следва, че пред вид близкото разстояние, на което са се намирали двете движещи се попътно превозни средства, за да предприеме завой на ляво, велосипедистът Ш. Д. е завил на ляво без да се огледа за движещите се след него превозни средства. В случая той е следвало да пропусне лекия автомобил “Ауди А4“, управляван от ответника Т. А., и след това за извърши маневрата завой на ляво. Дори от начина, по който

е извършил завой - под формата на дъга, а не под прав ъгъл, сочи, че е предприел маневрата без преди това да се огледа за наличие на други превозни средства

Мотивиран от горното, съдът приема, че е налице съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалия, като неговият принос се изразява в това, че в нарушение на чл.25 и чл.20 от ЗДвП, без да съобрази местоположението и скоростта на движещия се след него лек автомобил „Ауди А4“, управляван от ответника Т. А., и без да подаде сигнал с ръка, е предприел внезапно ляв завой в опасна близост до застигащия го автомобил, в резултат на което ударът между двете превозни средства е настъпил в опасната зона за спиране на автомобила.

След съпоставяне на поведението на водача на застрахования лек автомобил и на пострадалия велосипедист и тежестта на извършените от тях нарушения на правилата за движение, довели до настъпването на вредоносния резултат, съдът приема, че всеки от участниците по равно е допринесъл за настъпването на пътно-транспортното произшествие, т.е по 50%.

Така приетото съотношение 1:1, следва да се съобрази при определяне размера на обезщетението за вреди на ищцата.

Становищата на страните, с които се квалифицират действията на участниците в пътно-транспортното произшествие, по начин различен, от възприетия от съда по-горе, са неоснователни, както следва:

Неоснователно е твърдението на ищцата, че водачът на застрахования лек автомобил е нарушил изискванията на ЗДвП, като е извършил ляв завой без да пропусне движещия се по път с предимство велосипедист.- От приложените скици и от заключението на експертизата се установява, че сблъсъкът не е станал във връзка с пресичане на кръстовището и не осигуряване на предимство от водача на лекия автомобил - ответника А., а след като и двете превозни средства са се движили по ул. „Б. С.“ и пострадалият велосипедист, в нарушение изискванията на чл.25 от ЗДвП, предприема завой на ляво, без да е сигнализирал за това и без да се е огледал и пропуснал движещите се след него превозни средства. Разбира се и водачът на л.а е нарушил общото правило на чл.20 от ЗДвП.

Неоснователно е твърдението на ищцата за липса на съпричиняване от страна на пострадалия. – Въз основа на съвкупната преценка на събраните доказателства, съдът приема, че същият в еднаква степен с водача на лекия автомобил, е допринесъл за настъпване на ПТП, тъй като в нарушение на чл.25 и чл.20 от ЗДвП, без да съобрази местоположението и скоростта на движещия се след него лек автомобил „Ауди А4“ и без да подаде сигнал с ръка, е предприел внезапно ляв завой в опасна близост до застигащия го автомобил, в резултат на което ударът между двете превозни средства е настъпил в опасната зона за спиране на автомобила.

Неоснователно е възражението, направено по отделен от двамата ответници, че водачът на застрахования лек автомобил не е допуснал нарушение на

правилата за движение по пътищата и не е станал причина за ПТП, при което е починал наследодателя на ишците. - От съвкупната преценка на доказателствата по делото се установява по категоричен начин, че същият е нарушил общото правило на чл.20,ал.2 от ЗДвП за съобразяване на скоростта на движение с конкретните пътни условия.

Относно размера на обезщетението за неимуществени вреди:

Ишцата претендира обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се негативни изживявания от загубата на своя баща, причинена от ПТП, настъпило с участие на лек автомобил, застрахован по застраховка ГО при ответниковото застрахователно дружество. Съгласно чл.52 от ЗЗД, обезщетение за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост. Съгласно чл.51,ал.2 от ЗЗД, ако увреденият е допринесъл за настъпването на вредите, обезщетението може да се намали.

За да определи размера на обезщетението, с оглед критериите на чл.52 и чл.51,ал.2 от ЗЗД, съдът съобрази следното:

Ишцата З. Ш. Ю. претендира обезщетение за неимуществени вреди, причинени от смъртта на баща му в размер на сумата от 200 000.00лв.(двеста хиляди лв). Съдът намира за общоизвестен факт, че връзката между родител и дете е много силна. От показанията на свидетелите М. К., който съжителства с нея повече от 14 години, Х. М. и М. В.- съседи на семейството в с.***, се установява следното: Отношенията между бащата Ш. Ю..Д. и дъщерята З. Ш. Ю. са били много близки. Той е посещавал семейството ѝ, гледал е децата, давал им е парични суми, подпомагал ги е по всякакъв начин, бил е грижовен родител. З. изключително тежко е понесла смъртта на баща си. Изцяло се е променила, затворила се е в себе си, плаче. Влошило се е здравословното ѝ състояние. За сега емоционалната ѝ стабилност не се е възстановила, продължава на скърби и да плаче.

От заключението на неоспорената психологическата експертиза, изготвена от в.л. доц.д-р А. Р., се установява следното: В следствие загубата на бащата при трагични обстоятелства, ишцата З. Ш. Ю. е преживяла остра стресова ситуация, която непосредствено след инцидента се е развила във времето в тревожно-депресивни епизоди, които са придобили характеристика на хронични с по-лека симптоматика. Симптомите, макар и в олекотена степен, продължават да са активни. Констатира се симптоми на пост-травматичен стрес. Това влошава качеството ѝ на живот и този на семейството. Не се установяват маркери за наличие на психична травма с характеристика на заболяване. Може да се говори за продължителна психо-емоционална криза, наличие на посттравматичен стрес, свързан със загубата на бащата. Няма ясно очертана, предвидима времева рамка, в която да се овладеят симптомите на пост-травматичния стрес.

Като съобрази горните обстоятелства, обществено-икономическата и социална обстановка в страната, нивото на застрахователно покритие към момента на инцидента и практиката на съдилищата по аналогични казуси, съдът приема, че обезщетението за неимуществени вреди на сина, изгубил внезапно своята баща при ПТП, може да се определи в размер на 100 000.00лв.(сто хиляди лв.) Тъй като съдът приема, че е налице съпричиняване от страна на починалия в съотношение с поведението на водача на

МПС в размер 1:1, определеното обезщетение, следва да се намали съгласно чл.51,ал.2 с 1/2 и на ищцата З. Ш. Ю. да се присъди обезщетение за неимуществени вреди в размер на 50 000.00лв. (петдесет хиляди лв.)

Следователно, ответникът „ДЗИ- Общо застраховане“-ЕАД като застраховател на деликвента по застраховка“Гражданска отговорност за автомобилистите“, следва да бъде осъден на основании чл.432,ал.1 от КЗ да заплати на ищцата З. Ш. Ю. като увредено лице, обезщетение в размер на 50 000.00лв.(петдесет хиляди лв.)

За разликата от 50 000.00лв. до предявения размер от 200 000.00лв., искът следва да бъде отхвърлен като неоснователен, с оглед приетото съпричиняване от страна на пострадалия, социално-икономическата обстановка и стандарта на живот страната, както и съобразно спецификата на казуса. – Ищцата е пълнолетно лице на възраст 41 години, която има свое семейство и самостоятелно се справя с житейските проблеми. Общизвестен факт е, че състоянието на остра стресова реакция, възникваща при трагичен инцидент, е преходно състояние, чиито симптоми намаляват във времето. Установеното от свидетелите и експертизата психичното състояние на ищцата и реакциите ѝ, породени от скръбта за бащата, не са извън границите на нормалното за подобна ситуация и не разкриват болестно състояние.

Същият размер на обезщетение за неимуществени вреди, причинени от същото ПТП, е присъден в полза и на другите две деца на починалия Ш. Ю.Д., със съдебно решение по т.д.№87/2022г. по описа на Плевенски окръжен съд, Търговско отделение, постановено от същия съдия-докладчик.

Относно лихвата върху присъденото обезщетение:

В исковата молба се претендира присъждане на законна лихва върху обезщетението, считано от 18.05.2022г. – датата на която изтичат три месеца от подаване на молбата до застрахователя за доброволно заплащане на обезщетение – 18.02.2022г. Съдът приема, че съгласно чл.429,ал.3 от КЗ застрахователят дължи лихва от най-ранната дата, на която е сезиран – чрез уведомление от застрахования или предявяване на претенция от увреденото лице. В процесния случай не се събраха доказателства застрахованият да е уведомил застрахователя за настъпването на застрахователното събитие, както го задължава разпоредбата на чл.430 от КЗ. При това положение, моментът на забавата, от който се дължи лихва, се определя като функция на датата, на която е заявена претенцията на пострадалия по чл.380 от КЗ за извънсъдебно уреждане на спора. Като съобрази данните по делото, съдът приема, че лихвата върху присъдената на ищцата парични суми на обезщетение за неимуществени вреди, се дължи от датата на подаване на заявление до застрахователя - 18.02.2022г., но тъй като в исковата молба се претендира лихва от 18.05.2022г., съдът присъжда лихва съобразно заявеното искане.

По предявения иск с правно основание чл.86 от ЗЗД, срещу ответника Т. А.:

Ищцата претендира да бъде осъден ответника като водач на

участващия в ПТП, лек автомобил, да ѝ заплати лихва върху присъденото обезщетение за периода, за който според нея не се дължи такава от застрахователя – от смъртта на бащата на ищцата –***г. до 17.05.2022г – от която дата следва да ѝ се присъди лихва за сметка на застрахователя.

Съдът посочва, че изходът на този съединен иск зависи от изхода на производството по чл.432 от КЗ, тъй като размерът, в който се уважава прекият иск на увреденото лице, представлява главница, върху която се начислява лихва за забава. Доказаното в настоящето производство ПТП е деликт съгласно чл.45 от ЗЗД. Тъй като деликвентът нарушава всеобщата забрана да не се вреди другиму, той е в забава от извършване на деянието, и от тогава дължи лихва.

Пред вид на горното, на основание чл.86,ал.1 от ЗЗД, ответникът Т. А. дължи на ищцата З. Ш. Ю., законна лихва върху сумата на обезщетението в размер на 50 000.00лв., която застрахователят е осъден да ѝ плати на основание чл.432,ал.1 от КЗ, считано от ***г., когато е починал баща ѝ в резултат на процесното ПТП.

За какъв период този ответник дължи лихва? – Както беше посочено, ищцата е посочила краен срок – 17.05.2022г.- датата предхождаща изтичането на три месеца от подаване на молбата до застрахователя за доброволно заплащане на обезщетение. Съдът обаче намира, че в конкретния случай, крайният срок до който ответникът Т.А. като виновен водач за ПТП дължи лихва е до 17.02.2022г. – деня, предхождащ подаване на заявление по чл.380 от КЗ – 18.02.2022г. Съображенията за това са следните: Както беше посочено по-горе, при присъждане на лихва върху обезщетението за вреди в тежест на застраховател, отговорността на последния е договорна. Съгласно чл.429,ал.3 от КЗ застрахователят дължи лихва от най-ранната дата, на която е сезиран – чрез уведомление от застрахования или предявяване на претенция от увреденото лице. В процесния случай не се събраха доказателства застрахованият да е уведомил застрахователя за настъпването на застрахователното събитие, както го задължава разпоредбата на чл.430 от КЗ. При това положение, моментът на забавата, от който се дължи лихва, се определя като функция на датата, на която е заявена претенцията на пострадалите по чл.380 от КЗ за извънсъдебно уреждане на спора. Като съобрази данните по делото, съдът приема, че лихвата върху присъдената на ищцата парични суми на обезщетение за неимуществени вреди, се дължи от датата на подаване на заявление до застрахователя - 18.02.2022г., но тъй като в исковата молба се претендира лихва от 18.05.2022г., съдът присъжда лихва съобразно заявеното искане.

При съобразяване на горното, съдът приема, че ответникът Т. Н. А. следва да бъде осъден на основание чл.86,ал.1 от ЗЗД да заплати на ищцата З. Ш. Ю., лихва за забава върху присъденото обезщетение от 50 000.00лв., за периода от настъпване. Смъртта на баща ѝ в резултат на ПТП- ***г., до деня, предхождащ сезирането на застрахователя с искане за доброволно заплащане на обезщетение за вреди – 17.02.2022г. Съгласно електронния калкулатор, размерът на законната лихва върху посочената главница и за посочения период, е в размер на 652.78лв.(шестстотин петдесет и два лв. и 78ст.) За

разликата до 1500.00лв.(предявен като частичен от иск с цена 7600.00лв.) и за периода от 18.02.2022г. до 17.05.2022г., искът следва да бъде отхвърлен като неоснователен.

Относно разноските:

Съгласно чл.83,ал.2 от ГПК, и тримата ищци са освободени от предварително внасяне на такси и разноски и затова не претендират заплащане на разноски в тяхна полза.

С оглед изхода на делото, ответникът „ДЗИ-Общо застраховане“-АД следва да бъде осъден на основание чл.78,ал.6 във вр.чл.83,ал.2, и чл.69,ал.1,т.1 от ГПК да заплати по Бюджета на Съдебната власт, в полза на Окръжен съд-Плевен, държавна такса върху уважената част от иска за неимуществени вреди с правно основание по чл.432,ал.1 от КЗ - д.т. от 2000.00лв.(две хиляди лв.)

Ответникът Т. Н. А. на същото основание - чл.78,ал.6 във вр.чл.83,ал.2, и чл.69,ал.1,т.1 от ГПК, следва да заплати по Бюджета на Съдебната власт, в полза на Окръжен съд-Плевен, държавна такса върху уважената част от иска за лихва – д.т. От 50.00лв.(петдесет лв.)

Пълномощникът на ищите – адв. Св.Ж. от САК претендира присъждане на адвокатско възнаграждение на основание чл.38,ал.2 от ЗА. Съдът съобразявайки разпоредбата на чл.7,ал.2 от Наредба №1/2004г. на ВАДС за минималните размери на адвокатските възнаграждения, фактическата и правна сложност на делото и участието на адвоката в производството, намира, че с оглед уважената част от иска за неимуществени вреди, на пълномощника на ищцата следва да се определи възнаграждение в размер на 4650.00лв. на основание чл.7,ал.2,т.4 от Наредбата. Тъй като адв. Св.Ж. е регистриран по ЗДДС, ответникът „ДЗИ-Общо застраховане“-АД следва да бъде осъден да заплати възнаграждение с ДДС на основание чл.38,ал.2 от ЗА, в размер на 5580.00лв. (4650.00лв.+ 930.00лв.).

В списъка по чл.80 на л. 272 от делото, ответникът „ДЗИ- Общо застраховане“-ЕАД, претендира разноски в размер на 400.00лв, плюс юрисконсултско възнаграждение, чиито размер не е посочил. Съдът съгласно чл.78,ал.8 от ГПК във вр. чл. 37,ал.1 от ЗПП и чл.25,ал.2 във вр. ал.1 от НЗПП, определя юрисконсултско възнаграждение в размер на 400.00лв. При това положение, общият размер на претендираните разходи от ответника е 800.00лв. С оглед изхода на делото, разноските, които ищцата следва да заплати на ответника съразмерно отхвърлената част от исковата претенция са в размер на 600.00лв.

От бюджета на съда са изплатени 400.00лв. – възнаграждение за изготвяне на СМЕ и 400.00лв.- възнаграждение за изготвяне на психологическа експертиза, или общо 800.00лв., които суми следва да се възстановят от страните съразмерно на уважената и отхвърлена част от иска за неимуществени вреди, както следва: Ответникът ДЗИ“Общо застраховане“-АД - върху уважената част от 50 000.00лв.- разноски в размер на 200.00лв., а ищцата с оглед отхвърлената част от 150 000.00лв.- разноски в размер на

600.00лв.

С оглед отхвърлената част от иска за лихви, предявен срещу ответника Т. А. и заявеното от него искане, ищцата следва да заплати съразмерно на отхвърлената част от иска, разноски в размер на 275.00лв.(адвокатско възнаграждение) на основание чл.78,ал.3 от ГПК.

По изложените съображения, Плевенският окръжен съд, Търговско отделение, на основание чл. 377 във вр. чл.235 от ГПК

РЕШИ:

1. ОСЪЖДА „ДЗИ –ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ“ - ЕАД, ИК-*, със седалище и адрес на управление в гр.С., бул.“Витоша“№89Б, ДА ЗАПЛАТИ на З. Ш. Ю., ЕГН -*****, с постоянен адрес в Област-П., Община- И., с.***, ул.“Б. М.“№*, на основание чл.432,ал.1 от КЗ застрахователно обезщетение за неимуществени вреди, причинени при ПТП, настъпило на ***г., при сключена от собственика на лек автомобил марка „Ауди“, модел „ А 4“, с Рег.№***, застраховка “Гражданска отговорност“ с Полица BG/***, издадена „ДЗИ-Общо застраховане“-ЕАД-С., със срок на валидност от 24.02.2021г. до 23.02.2022г, в размер на СУМАТА от 50 000.00лв.(петдесет хиляди лв.), ведно със законната лихва, считано от 18.05.2022г. до окончателното изплащане, КАТО за РАЗЛИКАТА от 50 000.00лв. до 200 000.00лв. ОТХВЪРЛЯ ИСКА като НЕОСНОВАТЕЛЕН.**

СУМАТА да се ПРЕВЕДЕ по БАНКОВА СМЕТКА на името на З. Ш. Ю. IBAN: *18 Банка: „Банка ДСК" АД.**

2.ОСЪЖДА Т. Н. А., ЕГН-***, с постоянен адрес м гр.П., ул.“С. С.“ №76, вх.“Б“, ет.2,ап.4, ДА ЗАПЛАТИ на З. Ш. Ю., ЕГН -*****, с постоянен адрес в Област-П., Община- И., с.***, ул.“Б. М.“№*, на основание чл.86,ал.1 от ЗЗД, СУМАТА от 652.78лв.(шестстотин петдесет и два лв. и 78ст.), представляваща лихва за забава върху присъдено обезщетение за неимуществени вреди от 50 000.00лв., за периода от ***г. до 17.02.2022г., КАТО ЗА РАЗЛИКАТА до 1500.00лв.(предявен като частичен от иск с цена 7600.00лв.) и за периода от 18.02.2022г. до 17.05.2022г., ОТХВЪРЛЯ ИСКА като НЕОСНОВАТЕЛЕН.**

СУМАТА да се ПРЕВЕДЕ по БАНКОВА СМЕТКА на името на З. Ш. Ю. IBAN: * Банка: „Банка ДСК" АД.**

3. ОСЪЖДА „ДЗИ –ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ“ -ЕАД, ИК-*, със седалище и адрес на управление в гр.С., бул.“Витоша“№89Б, ДА ЗАПЛАТИ на основание чл.78,ал.6 във вр.чл.83,ал.2 и чл.69,ал.1,т.1 от ГПК по Бюджета на Съдебната власт, в полза на Окръжен съд-Плевен, държавна такса от 2000.00лв.(две хиляди лв.) върху уважената част от иска за неимуществени вреди.**

4. ОСЪЖДА Т. Н. А., ЕГН -*****, с постоянен адрес м гр.П., ул.“С. С.“ №76, вх.“Б“, ет.2,ап.4, ДА ЗАПЛАТИ на основание чл.78,ал.6 във вр.чл.83,ал.2 и чл.69,ал.1,т.1 от ГПК по Бюджета на Съдебната власт, в полза на Окръжен съд-Плевен, държавна такса от 50.00лв.(петдесет лв.) върху уважената част от иска за лихва.

5. ОСЪЖДА „ДЗИ –ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ“ - ЕАД, ЕИК-***, със седалище и адрес на управление в гр.С., бул.“Витоша“№89Б, ДА ЗАПЛАТИ на основание чл.78,ал.6 във вр.чл.83,ал.2 и ал.3 от ГПК в полза на Окръжен съд-Плевен, СУМАТА от 200.00лв.(двеста лв.) – разноски за съдебно-медицинска и съдебно-психологическа експертиза съразмерно уважената част от иска за неимуществени вреди..

6.ОСЪЖДА З. Ш. Ю., ЕГН -*****, с постоянен адрес в Област-П., Община- И., с.***, ул.“Б. М.“№*, ДА ЗАПЛАТИ на основание чл.78,ал.6 във вр.чл.83,ал.2 и ал.3 от ГПК в полза на Окръжен съд-Плевен, СУМАТА от 600.00лв.(шестстотин лв.) – разноски за съдебно-медицинска и съдебно-психологическа експертиза съразмерно отхвърлената част от иска за неимуществени вреди.

7. ОСЪЖДА „ДЗИ –ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ“ - ЕАД, ЕИК-***, със седалище и адрес на управление в гр.С., бул.“Витоша“№89Б, ДА ЗАПЛАТИ на адвокат С. Д. Ж. от САК, с рег.№*****, с адрес на кантора в гр.С., ул.“Т. У.“№*, ет.*, на основание чл.38 от ЗА, СУМАТА от 5580.00лв (пет хиляди петстотин и осемдесет лв.) - адвокатско възнаграждение с ДДС за процесуално представителство на ищцата З. Ш. Ю..

8. ОСЪЖДА З. Ш. Ю., ЕГН -*****, с постоянен адрес в Област-П., Община- И., с.***, ул.“Б. М.“№*, ДА ЗАПЛАТИ на „ДЗИ –ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ“ -ЕАД, ЕИК-***, със седалище и адрес на управление в гр.С., бул.“Витоша“№89Б, на основание чл.78,ал.3 от ГПК, СУМАТА от 600.00лв. (шестстотин лв.) – разноски съобразно отхвърлената част от иска за неимуществени вреди.

9. ОСЪЖДА З. Ш. Ю., ЕГН -*****, с постоянен адрес в Област-П., Община- И., с.***, ул.“Б. М.“№*, ДА ЗАПЛАТИ на Т. Н. А., ЕГН -*****, с постоянен адрес м гр.П., ул.“С. С.“ №76, вх.“Б“, ет.2,ап.4, на основание чл.78,ал.3 от ГПК, СУМАТА от 275.00лв.(двеста седемдесет и пет лв.) – разноски съразмерно отхвърлената част от иска за лихва.

РЕШЕНИЕТО подлежи на въззивно обжалване пред Апелативен съд-В. Търново в 2-седмичен срок от връчването на страните.

Съдия при Окръжен съд – Плевен: _____